De sleutel aan de muur (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Marieke werkte drie ochtenden per week in een inloophuis achter het station. Ze schonk koffie, luisterde naar verhalen en hield de kachel aan. De meeste bezoekers kende ze bij naam. Sommigen kwamen jaren, anderen verdwenen na één winter.

Die januari kwam er een nieuwe man binnen die zich voorstelde als Joris. Hij was ongeveer zestig, droeg een nette jas en sprak zacht. Pas na een week vertelde hij dat hij sinds oktober dakloos was, nadat de woning die hij huurde was verkocht. Hij zei het zonder zelfmedelijden, alsof hij het over het weer had. Marieke schoof een beker naar hem toe en vroeg of hij suiker wilde. Hij schudde zijn hoofd en wees naar de pot honing op de plank, want daar had hij thuis altijd zijn thee mee gedronken.

Joris bleek slechthorend te zijn. Zijn gehoor was in de loop van twintig jaar in een drukkerij langzaam achteruitgegaan, en zijn apparaatje was kwijtgeraakt bij een verhuizing. In het inloophuis ging hij daarom altijd op dezelfde stoel bij het raam zitten, waar het minder galmde. Marieke leerde langzamer te praten en hem aan te kijken. Ze merkte dat hij graag haken hielp: hij had als kind van zijn moeder geleerd hoe je een deken maakt, en hij vond het prettig om iets met zijn handen te doen. Al snel lagen er drie wollen dekens op de bank.

Zijn jas hing elke ochtend aan dezelfde haak naast de deur, precies de derde van links. Op een dag viel er iets kleins uit de voering op de vloer: een sleutel, jarenlang verborgen in een gaatje in de stof. Joris keek er lang naar. Het was de sleutel van het huis waar hij was opgegroeid, vertelde hij, en hij had altijd gedacht dat hij hem was verloren. Marieke vroeg niets meer. Ze zag dat hij hem in zijn binnenzak stopte en er af en toe aan voelde.

In februari kreeg het inloophuis bezoek van een medewerkster van de gemeente. Zij legde uit dat er nieuwe plekken beschikbaar kwamen en dat de huisvesting voor oudere bewoners voorrang zou krijgen. Joris moest formulieren invullen en een gesprek voeren. Hij was bang dat hij door zijn slechte horen dingen zou missen, dus ging Marieke mee. Achteraf zei de medewerkster dat zijn eerlijkheid indruk had gemaakt: hij had niets mooier voorgesteld dan het was, ook niet toen dat in zijn voordeel had kunnen werken. In april kreeg hij een kleine studio met uitzicht op een binnentuin. De eerste zaterdag nodigde hij Marieke uit voor thee. Aan de muur naast de deur hing, keurig recht, de oude sleutel.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=29078

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=2020